सुधांशोरिव दुर्वासा नूनं विसदृशोऽभवत् ॥ ३९४ ॥
परिहासपुरात् पित्र्यां नानोपकरणावलीं ।
स जहार दुराचारो भूभृल्लोभवशंवदः ॥ ३९५ ॥
रागिणो भूमिपालस्य भूयस्योऽन्तःपुरस्त्रियः ।
वीजाश्वस्येव वडवास्तास्ताः समभवन् प्रियाः ॥ ३९६ ॥
विक्रयेण प्रयच्छन् स म्लेच्छेभ्यः पुरुषान् बहून् ।
म्लेछोजितां व्यवहृतिं प्रावर्तयत मण्डले ॥ ३९७ ॥
सप्ताब्दान् वसुधां भुक्त्वा सोऽतिसंभोगजन्मनां ।
जगाम संक्षयं क्ष्माभृत् क्षयरोगेण किल्विषी ॥ ३९८ ॥
तस्मान्मञ्जरिकादेव्या जातो राजा प्रजान्तकः ।
ततः पृथिव्यापीडोऽभूत् समासाश्चतुरः समाः ॥ ३९९ ॥
जातो मस्साभिधानायां वप्पियात् सप्त वासरान् ।
संग्रामापीडनामाथ तमुत्याद्याभवन्नृपः ॥ ४०० ॥
भ्रातरौ तौ समासाद्य राज्यं नैव व्यराजत ।
हेमन्तशिशिरावाप्य चण्डांशोरिव मण्डलं ॥ ४०१ ॥
शान्तेऽथ संग्रामापीडे कनीयान्वप्पियात्मजः ।
राजा श्रीमान् जयापीडः प्राप राज्यं ततः क्रमात् ॥ ४०२ ॥
पितामहसमो भूयादित्यमात्यवचः स्मरन् ।
जिगीषुः संभृतबलो दिग्जयाय स निर्ययौ ॥ ४०३ ॥